

גדולי התורה בקריאה לבוגרי הישיבות להתאגד בקהילות

זצ"ל בועידת חלקי בקהילתי האחרונה, בדבר חשיבות הרב בקהילה: "...המשנה אומרת בפרקי אבות 'עשה לך רב, אדם צריך שיהיה לו רב, שעל כל דבר יש רב והוא שואל אותו... וכל אחד שיש לו רב כזה, זה דבר חשוב מאד, וזה גם נותן חיים מאושרים'."

בסיום מכתבם חותמים רבותינו בדברי ברכה חמים לכל חברי 'חלקי בקהילתי' כי: "יתברכו בכל מיילי דמיטב, המצטרפים, העוסקים, והתומכים בהקמת ושימור קהילות אלו בהדרכתם של גדולי התורה. בברכת השנים הטובות לברכה"

מכתב זה התקבל בהתרגשות אצל בני קהילות 'חלקי בקהילתי' - הקוראים לכל חבריהם להצטרף גם הם ולהקהיל קהילות לעבודתו יתברך, לקיים את מאמרו הכתוב: "אז נדברו יראי ה' איש אל רעהו..." ובזכות זו נזכה שתקוים בנו ההבטחה "ויקשב ה' וישמע" לה אנו זקוקים כל כך בימים טרופים אלו.

עם פרוס שנת תשפ"ד, יוצאים רבותינו ראשי הישיבות במכתב תמיכה ועידוד לארגון חלקי בקהילתי, היזמים וחברי הקהילות. במכתבם משבחים גדולי ישראל את ההתארגנות לכבודה של תורה, ומציינים לשבח את מייסדי הארגון אשר: "לקחו על עצמם דבר נצרך מאוד לעודד ולהדריך הקמת קהילות וחבורות, עבור בוגרי עולם התורה שיצאו אל עולם המעשה", לאור דברי חז"ל במעלת התאגדות עובדי ה' לחבורה, כקהילה אשר מטרת התקהלותה היא להגביר כח בעבודת ה' ולהרבות כבוד שמים בעולם.

גדולי התורה אף מוסיפים דברים במעלת החיבור הקהילתי: "הצטרפותו של היחיד לקהילת חברים אחת שחברתם נאמנה - במטרה להתעלות יחד בעבודת ה' קהילה שמקיימת בעצמה הוראת התנא באבות: 'עשה לך רב' גדול בתורה ובהוראה, יש בה תועלת גדולה ליחיד ולכל בני משפחתו".

דברים המזכירים את דברי מרן רבי גרשון אדלשטיין

תשרי תשפ"ד

בס"ד

כבר שיבח הנביא את מעלת התאגדותם של עובדי ה' לחבורה באומרו: "ואגודתו על ארץ יסדה" (עמוס ו') , ואמרו חז"ל: 'בנוהג שבעולם אדם נוטל אגודה של קנים אין יכול לשוברם, אחת אחת-אפילו תינוק יכול לשוברם'. (ילקוט שמעוני-תקמט), וידועים דבריהם 'שאין התורה נקנית אלא בחבורה (ברכות סג' ע"ב) ארגון 'חלקי בקהילתי' בראשותם של הגאון רבי יוסף חבירו שליט"א - ראש ישיבת חברון, ועמו המייסד הרה"ג ברוך צבי גרינבוים שליט"א - ראש ישיבת דרך ה' בירושלים עיה"ק, לקחו על עצמם דבר נצרך מאוד לעודד ולהדריך הקמת קהילות וחבורות, עבור בוגרי עולם התורה שיצאו אל עולם המעשה בכל מקום ומקום, כדי שיתחברו יחד בלימוד התורה, בתפילה ובשאר ענייני עבודת ה' וחינוך הבנים - בדרך המסורה לנו מגדולי הדורות, וכבר נתייסדו על ידם קהילות וחבורות באופן שדעת חכמים נוחה מהם.

הצטרפותו של היחיד לקהילת חברים אחת שחברתם נאמנה - במטרה להתעלות יחד בעבודת ה', קהילה שמקיימת בעצמה הוראת התנא באבות: "עשה לך רב" גדול בתורה ובהוראה, יש בה תועלת גדולה ליחיד ולכל בני משפחתו.

יתברכו בכל מיילי דמיטב, המצטרפים, העוסקים, והתומכים בהקמת ושימור קהילות אלו בהדרכתם של גדולי התורה. בברכת השנים הטובות לברכה

שרגא שטיינמן

דוד כהן

ברוך דוב פוברסקי

משה הלל הירש

דב לנדו

להיות יהודים טובים ולנצח

בטובו, בכדי להביאו אל הטוב השלם, נדרש להתנהג גם בין אדם לחברו במידות אלו של טוב ומיטיב. **זו הנקודה אותה אנו מייצגים בעצם קיומנו כעם ה', ובה בדיוק מבקשים אויבינו להילחם.**

המלחמה שהתפרצה בבוקר שמחת תורה, בה נגלו פני הרוע והאכזריות של האסלאם הרצחני, אינה מלחמה על חבל ארץ, אלא על עצם קיומו של הטוב האנושי שלנו כעם ה'. במלחמה זו, לא מופיע רוע פשוט, כי אם תכליתו של הרוע היא המתגלה כאן לעיני כל. כוחות הרוע צועקים: אנחנו לא ניתן לאנשים הטובים הללו, לייצג את ה' הטוב בעולם.

לכן, הניצחון שלנו גם הוא צריך להיות בדיוק בנקודה זו. נדרש מאיתנו לחזק את נקודת היהדות המרכזית - שהוא ההיפך הגמור מהרוע שהתגלה - להיות טובים ומיטיבים בתכלית.

הניצחון על הרע יבוא רק אם נלחם 'בשם ה' - כלומר, אם נייצג במלחמה זו את ה' הטוב - ע"י פעולות אדירות של הטבה, חסד, הפצת תורה ואמונה בעולם צדקה, וויתור, שלום, סליחה, תיקון המידות ועוד.

'וראו כל עמי הארץ כי שם ה' נקרא עליך - כלומר שאתה הולך בדרכי ה' הטובים, אז - ויראו ממך'. ככל שיתרבה בזמן הזה הלכה למעשה הטוב היהודי בעולם, הטוב שמדבר כל הזמן בשם ה' הטוב, ככה 'לא יטוש ה' את עמו' - שמייצג אותו בעולם - ונחלתו לא יעזוב.

התואר היקר מכל התארים של עמנו הוא היותנו עם ה'. אנחנו עמו של בורא עולם, ותפקידנו הוא לייצג את קיומו האינוסופי, כאן בעולם הסופי והמוגבל. הוא בחר בנו מכל העמים, ואנחנו אלו שמביאים בהתנהלותנו והנהגותינו את שם ה' לעולם.

אך אם נשאל, כיצד בפועל בא לידי ביטוי מעשי, עניין זה של עם ה'? מהו עניינו המרכזי של ה' אותנו אנו מייצגים? התשובה לכך תהיה דרך ההבנה מה דורש הקב"ה מכל יהודי. מה נדרש מאיתנו ומהי המטרה של קיום התורה והמצוות.

אם נבקש לנסח זאת בשתי מילים, יהיו הן המילים: 'להיות טובים'. משימת חיינו היא להיות טובים ומיטיבים, בדיוק כמו הבורא יתברך שהוא טוב ומיטיב. כאשר אנחנו מייצגים בעולם הזה הגשמי, את מציאותו הרוחנית של הבורא יתברך, אנחנו נדרשים להתנהג כמוהו, שהוא טוב ומיטיב לכל. ככל שתתחזק אמונתנו בו יתברך, כך נצטרך להיות טובים יותר. אומנתו הקדושה היא אינה רק בקיומו של הבורא יתברך ככח עליון אשר ברא את העולם, אלא אמונה בהיותו טוב ומיטיב, המכוון את כל התנהלות העולם אל הטוב האמיתי והשלם, שהוא תכלית ההוויה כולה. "ועתה ישראל מה ה' אלוהיך שואל מעמך, כי אם ליראה... וללכת בדרכיו". מה הן דרכי ה'? מהי דרך ה'? חז"ל מלמדים אותנו: "מה הוא רחום - אף אתה רחום, מה הוא חנון - אף אתה חנון..." כלומר, עם ה' המאמין בה' שהוא טוב ומיטיב לכל, ומקיים את העולם כולו

השבת נכנסים להשתק... השבת 'מדברים רק אמונה'.

לפני שבת יושבים ומחליטים - לא לדבר על מלחמות ולא על זוועות. בסעודות ובמשך השבת שרים שירי אמונה, ומדברים רק על הטוב שיש בכל יהודי, ועל התפקיד היהודי לעשות בעולם רק טוב.
השבת - כל אחד הופך את השבת שלו לשבת טובה יותר, שבת מנצחת של אמונה.

ככה ננצח.

מתחילים מבראשית (א)

לכבוד הקריאה בתורה בחומש בראשית, נביא כאן כמה הלכות הנוגעות לקריאת התורה.

ע"ה בסיני: בשולחן ערוך מבואר שגם בקריאת רש"י יוצאים ידי חובת שנים מקרא ואחד תרגום, ונראה מדברי המשנה ברורה שכיום שאין אנו מבינים כל כך לשון ארמית, יש עדיפות ללמוד עם פירוש רש"י, וירא שמים יהדר ויקרא עם שני הפירושים.

עם זאת יש לדעת שאונקלוס אינו תרגום רגיל אלא יש בדבריו פרשנות רבה בפירוש פסוקי התורה, והמעמיקים בפירושו של אונקלוס יכולים לדלות אוצרות רבים בביאור המקראות על פי פירוש זה, ונביא כאן דוגמא אחת.

המילה 'כהן' מופיעה פעמים רבות בתורה, אולם בתרגום אונקלוס מצאנו ארבע תרגומים שונים למילה זו. בפרשת לך לך כתוב שמלכיצדק היה כהן לאל עליון, ואונקלוס תרגם 'משמש'. יוסף נשא את בת פוטי פרע כהן און, ואונקלוס תרגם שם 'רבא דאון'. על כהני מצרים (בסוף פרשת מקץ) תרגם אונקלוס 'כומריא', ואילו הכהנים משבט לוי זכו לתרגום 'כהניא' בדברי אונקלוס. שינויים אלו מובנים למעיי, והם דוגמא טובה לפרשנות שיש בדברי אונקלוס.

שאלה: מצוי שבעלי הקריאה בבית הכנסת אינם מקפידים על קריאת הטעמים כהלכתם, ולא ידוע לי שמחזירים בעל קורא על טעויות בקריאת הטעמים. האם אכן אין משמעות לטעויות ושינויים בטעמי המקרא?

תשובה: טעמי המקרא (שניתנו למשה רבינו ע"ה בסיני) אינם רק אופן נגינת תיבות ופסוקי התורה, אלא בעיקר באים הם לצורך פיסוק המילים, וברור הדבר שפיסוק לא נכון בתוך פסוקי התורה יכולים לשנות לגמרי ממשמעות הדברים, ולכן ברור הדבר שבמקרים בהם בעל הקורא שינה בטעמי המקרא באופן שמשנה ממשמעות הדברים, צריכים הציבור להחזיר אותו. במקרים שבהם שינוי הטעמים לא משנה מהמשמעות המקורית, אין חובה להחזיר אותו.

שאלה: בנוגע לעמידה בזמן קריאת התורה, ראיתי מנהגים שונים. ישנם אנשים שיושבים לאורך כל קריאת התורה, ישנם העומדים רק בזמן ברכות העולה, יש העומדים רק בקריאה עצמה, וישנם רבים שעומדים רק בזמן קריאת שירת הים ועשרת הדברות. מה באמת נצרך מבחינת ההלכה?

תשובה: החלק היחיד בו חייבים לעמוד - על פי ההלכה הוא בזמן שהעולה אומר 'ברכו' ובזמן עניית הציבור 'ברוך ה' המבורך'. בזמן הקריאה עצמה אין כל חיוב לעמוד, והוא רק הידור לכמה דיעות. לפיכך, אלו השומעים את ברכות העולה בישיבה ונעמדים בתחילת קריאת הקורא נוהגים הפוך מהנדרש.

בתשובת הרמב"ם מבואר שאלו הנוהגים שלא לעמוד בזמן קריאת התורה, אין להם להיעמד בזמן קריאת שירת הים ועשרת הדברות, משום שהם מראים בכך שחלקים אלו בתורה, חשובים כביכול יותר מחלקים אחרים, ואין הדבר נכון, באשר קדושת כל פסוקי התורה שווה.

גם כאשר ספר התורה נמצא שלא במקומו יש חיוב לעמוד מפניו, ולכן כאשר מובילים את ספר התורה לבימה ולארון הקודש, או כאשר מוציאים אותו מבית הכנסת למנין בחדר אחר, יש חיוב לעמוד מפניו, אולם בשעת פתיחת ארון הקודש כשספר התורה מונח במקומו אין חיוב לעמוד, והעמידה בשעת פתיחת הארון היא רק מנהג.

שאלה: מהו התרגום הנצרך בשביל לקיים שנים מקרא ואחד תרגום? האם עדיף לקרוא את הפסוקים עם תרגום אונקלוס הקדום יותר שמתרגם כל פסוק וכל מילה, או שמא עדיף לקרוא עם פירוש רש"י שהוא פירוש מובן יותר מהתרגום הארמי של אונקלוס?

תשובה: החיוב המקורי של שנים מקרא ואחד תרגום הוא בקריאת הפסוקים עם תרגום אונקלוס, כאשר חשיבות תרגום זה הוא משום שהוא ניתן למשה רבינו

רַחֲסֵ-נָא קָהֵל עֲדַת יִשְׂרָאֵל

אמנם נראה שהושענא רבא התרחש אי שם לפני עידן ועידנים, אך למען האמת רק שבועיים חלפו מאז. בליל הושענא רבא האחרון, זכינו והתכנסו רבים מבני הקהילות של חלקי, ללימוד משותף בליל החיתום, כנודע בספרים הקדושים גודל עניינו. אנו מצרפים כאן מעט ממצאות ההדר של הלילה הגדול לו זכינו.

ליל הושענא רבא בקהילת חלקי מערב בני ברק, היה כולו קודש לה' בהשתתפות המרא דאתרא הרב הגאון ר' עמרם פריד שליט"א

בקהילת 'חלקי פ"ת התאספו בני הקהילה ללימוד משותף ביקב 'כרמי אלול' שבמושב יציץ

בקהילת 'שבת אחים' ברחוב שמריהו ליון, התחברו לשיעורי תורה לאורך כל הלילה, לאחר שבבוקר יום ה' התפללו בצוותא ואף ערכו הלל מוזיקלי

הר יונה שיעור מרב הקהילה הרב ליפשיץ

קהילת גבעת מרדכי התאספה כדרכה בסוכת אחד החברים ללימוד משותף

רמת בית שמש ג' בשיר ושיעור עם הרב הדר מרגולין

רכסים

טלז סטון

פסגת זאב

לנוח, בתוך המבול

גם אנחנו ממש כמו היונה, מתרוצצים ממקום למקום ומנקודה לנקודה. בשבועיים האחרונים היה כל כך קשה לשמור את הראש מעל המים, ונראה כי מים על פני כל הארץ. שמועה רודפת שמועה, גזירה רודפת גזירה, אנחנו לא מוצאים מנוח לכף רגלנו.

האם אי שם מחכה לנו נח שישלח את ידו ויקבל אותנו באהבה ללא תנאים? האם יש לנו את האפשרות לחוש את החום והרוך שחשה היונה כשחזרה מהמסע חסר המנוחה שלה, גם כשהכל מסביב סוער, מלא מים וחסר מנוחה? כך כותב רבי יהודה הלוי בפיט שנהוג לשיר בשבת: **יונה מצאה בו מנוח**

בשבת קודש, מחכה לנו ריבון העולמים. שולח את ידו ומביא אותנו אליו. אנו נחים בכף ידו החמימה של מי שאמר והיה העולם. שבת היא תחנת השלווה שלנו, בה אנו מוצאים מנוח אחרי שבוע מטריף בו לא מצאנו רגע לנוח.

גם בתוך הים הסוער יש לנו הזדמנות לקדש את השבת. להשאיר את שולחן השבת מחוץ לסערת החדשות, לשמור על אי של מנוחה. בכף ידו של מי שאמר והיה העולם.

חשבתם פעם על היונה שנח שילח מהתיבה? חודשים ארוכים של שהייה בתיבה. העולם כולו מוצף, האנושות נמחית מעל פני האדמה. רק נח, משפחתו וכמה בעלי חיים מחכים בתיבת העץ לסיום המבול.

ואז, שולח נח את היונה, לראות הקלו המים מעל פני האדמה. היא יוצאת למסע ברחבי העולם, מסתובבת בין המקומות שהיו מלאים עד לא מזמן באנשים, ועכשיו שוממים.

'ולא מצאה היונה מנוח לכף רגלה' - היא עפה ממקום למקום, מנקודה לנקודה. ולא מוצאת מנוח. אין לה רגע לעצור ולנוח. היא בוחרת לחזור אל התיבה, אל המקום היבש היחיד בעולם. שם, מחכה לה נח.

בואו נקרא יחד את אחד הפסוקים המרגשים ביותר בעיני: **"וַיִּשְׁלַח יְדֹ - וַיִּקְחֶה - וַיָּבֵא אֹתָהּ אֵלָיו - אֶל הַתֵּיבָה** נח לא רק פותח את החלון. הוא לא רק נותן ליונה להיכנס. הוא שולח את היד - לוקח אותה - ומביא אותה אליו, אל התיבה.

גם אתם מרגישים את הרוך? את המתקנות? את השלווה האינסופית שחשה היונה בכף ידו האוהבת והאכפתית של נח?

הרב יצחק גנוט

מפקח חינוכי בת"ת בוסטון

ויזם קהילת 'חלקי' מערב בני ברק

יזמי קהילות חלקי כותבים

יזמותו של נח מול יזמותו של אברהם אבינו

הצלחתו של היזם והמשפיע תלויה בהכרתו האמיתית והכנה בצורך פעילותו. הכרה כזו שתצטק לכולם את הצורך בפעילות, את התכופות והדחיפות. ככל שהיזם יתמסר לדבר בכל כוחו ויהיה כמו שאומרים "משוגע לדבר" כך תגבר השפעתו על סביבתו.

אין אנו מחלקים ציונים וקטנים אנו מאד לעומת ענקי הדורות. אבל רבותינו ביארו שזו היתה דרכו של אברהם אבינו. השפעה על הסביבה, יזמות אין סופית, רעיונות ויצירתיות לקרב את כולם להכרה בבורא העולם. אוהל עם ארבעה פתחים, הכנסת אורחים בלב פתוח וגדולה לגימה שמקרב. עד ללחימה הירואית עבור בני קהילתו. משום כך הצליח להדביק אליו בלהט עבודתו המונים "ואת הנפש אשר עשו בחרן".

מול שיטתו של נח המסתגר בתיבתו הפרטית והאישית - מאמין ואינו מאמין, ואינו מצליח להשפיע על בני דורו עד לחורבן. ניצבת זוהרת שיטתו של אברהם, המשפיע לכל, ונברכים בו כל גויי האדמה.

תנו רבנו, מה השיב הקב"ה לנח כשיצא מן התיבה וראה את העולם חרב, ואמר לו, רבונו של עולם נקראת רחום, היה לך לרחם על בריותיך. השיבו הקב"ה: "רעיא שטיא, כען אמרת דא, ולא בזימנא דאמרת לך ואני הנני מביא מבול"

נראה כי ישנה תביעה עמוקה כלפי נח עד שהוא מתואר כרעיא שטיא. תביעה ופגימה בתפקידו כרועה ומחנך. מאה ועשרים שנה עמל נח בבנין התיבה, תוך שהוא מזהיר, מתריע, וקורא לחזור בתשובה. מאה ועשרים שנה עמד נח ובנה תיבה כדי להמחיש לאנושות את גודל האסון שיבוא עליהם. אך לא הצליח. המבול בא. מו"ר הגר"מ אזרחי ה' ישלח דברו וירפאהו, מבאר כי החיסרון היה בכך שנח לא הצליח להביא את הדור להכרה מוחשית באסון המתרגש לבוא. אילו היו בני הדור חשים בכך בוודאי היו ממהרים לשוב בתשובה, אך איש לא חש כך, משום שאף נח בעצמו לא הגיע לכלל ראייה מוחשית של החורבן המתקרב. מאמין ואינו מאמין היה נח, ונכנס אל התיבה רק "מפני מי המבול"

חלקי בארץ החיים

ברוך יערי

זמן מלחמה בישיבת מיר

רק בשמים יודעים מה משפיע יותר
דף גמרא או אותיות הא. ב

אהוד בן יהודה
עורך העלון

שמח בחלקי

תנו לנצח לנצח

אפרים הוא בחור טוב ירושלים. פטריט מקומי שאוהב עד מעריץ את עיר מולדתו. 'אין על העיר הזו, אתה מבין. זה המקום הכי קדוש בעולם, כולם יודעים את זה. מכל העולם באים לכאן, ועדיין הייתי רוצה שכולם יידעו כמה היא מיוחדת, כמה היא העיר הכי שיש'. 'תגיד, אפרים' אנחנו שואלים. 'מה הכי הייתי רוצה שיקרה, מה הדבר הגדול שאתה מאחל לירושלים עיר הקודש והמקדש?' 'תראה, הכי הייתי רוצה שבית"ר ירושלים תנצח את הפועל תל אביב 5-0 במשחק העונה, וניקח את האליפות! אוי, איזו אכזבה. באמת? זה מה שאתה הכי רוצה שיקרה בירושלים? לא הייתי רוצה שכל העולם יכיר בגדולתה, כשהבורא ישכון בתוכה לדור ודור ולנצח נצחים? לא הייתי רוצה שיהודה לעולם תשב וירושלים לדור ודור?

אנחנו נוטים לשכוח את זה, כי גם ככה קשה לנו עם העול שזה מטיל עלינו והמחויבויות שזה גוזר עלינו. אבל אנחנו עם ה' - נסיכים של העולם. נועדנו לגדולות ואנחנו שייכים לנצחיות. כל כך קל לנו להסתכל על עצמנו ולראות את העליבות, את החסרונות, את המחלוקות והביקורת על כל עדה ועדה. זו עצת הייצר שתמיד מנסה להוריד את הדימוי העצמי שלנו לתהומות. אבל האמת היא שאנחנו הרבה יותר טובים ממה שאנחנו מוכנים להודות. כל העסק כאן הוא עבורנו, אנחנו הלב של התוכנית האלוקית כולה.

אבל בימים אלו, כל מה שאנחנו רוצים זה שצה"ל ייכנס בהם כבר, ויראה להם מה זה להתעסק איתנו. שיפרק להם תצורה וילמד אותם לקח ותשקוט הארץ שמונים שנה. הרי כל החודש האחרון התפללנו מלך על כל העולם בכבודך, ויאתיו כל לעבדך, בנה ביתך כבתחילה ושובה אלינו בהמון רחמין. אנחנו שייכים לכל כך הרבה יותר אבל מסתפקים במועט.

אחי ורעי, בואו נעז לבקש, להתחנן. אפילו רק לרצות בלב. בואו נרצה יותר מאשר ניצחון של צה"ל. הרי אם צה"ל ינצח, נהיה עוד עם חזק עם צבא חזק. אנחנו הרי כל כך הרבה מעבר לזה. אנחנו נצח. אז בואו ננצח.

מ"ל: חלקי בעמלי - יזמות קהילתית תורנית. מייסד: הרה"ג ברוך צבי גרינבוים. עורך: אהוד בן יהודה. כותבים קבועים: הרב אפרים קרלינסקי, הרב ברוך לב, הרב ישי גזול, הרב משה שמעון אופר, אריק אייזנפלד, א.ב. ברוך יערי. עיצוב גרפי: גימיק פרסום | עיצוב גרפי: אפרת 050-6604987

חלקי בעמלי: רחוב קהתי 14 ירושלים, טל: 02-6522592 מייל: helki.baamali@gmail.com מרכז מידע ארצי: 052-760-0080 chb6522592@gmail.com helki.co.il

ארגון חלקי בקהילתי
מפרסם מידי יום שיעור
העצמה מעשי מצולם
בוידאו לרגל המצב
בארץ הקודש

מחכמי ישראל אשר ניאותו
לצלם סרטון חזק
קצר לחברי הקהילות
גברים ונשים כאחד

חלקי במלחמתי
העצמה רוחנית מעשית

ניתן לצפות בשיעורים בערוץ היוטיוב 'חלקי בקהילתי'
או לשלוח בקשה למספר 058-3202060
או במייל batziongreen3320@gmail.com לקבלת קישור לדרייב

חלקי במלחמתי
העצמה רוחנית מעשית

משפחות אבלות רבות מתמודדות בימים אלו עם כאב גדול
ללא משענת ותמיכה אמונית בשעתם הקשה

**חברי קהילות חלקי נקראים
לחזק משפחות אבלות אלו בכאבם הנורא.**

לקבלת כתובות של משפחות אבלות באזור מגוריהם
למרכז המיזם ב'חלקי': ישראל הרשקוביץ: 050-3793697